

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 46/12
06.06.2012. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Невенке Важић, Љубице Кнежевић-Томашев, Веска Крстајића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету против окривљеног З.Б. и др, због продуженог кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. Кривичног законика у вези члана 33. и 61. Кривичног законика, решавајући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 316/12 од 24.05.2012. године, подигнутом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу 2Кж1 462/11 од 26.01.2012. године, у седници већа одржаној дана 06.06.2012. године, донео је

ПРЕСУДУ

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 316/12 од 24.05.2012. године, као основан, па се у односу на окр. З.Б. ПРЕИНАЧУЈЕ правноснажна пресуда Апелационог суда у Нишу 2Кж1 462/11 од 26.01.2012. године, тако што Врховни касациони суд окривљеног З.Б., за продужено кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. Кривичног законика у вези члана 33. и 61. Кривичног законика, за које је пресудом Општинског суда у Алексинцу 2К 431/07 од 06.11.2009. године оглашен кривим, осуђује на казну затвора у трајању од шест месеци, а у осталом делу у односу на овог окривљеног другостепена пресуда остаје неизмењена.

Образложење

Пресудом Општинског суда у Алексинцу 2К 431/07 од 06.11.2009. године, окривљени Б.С. и З.Б., оглашени су кривим због продуженог кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези члана 33. у вези члана 61. Кривичног законика и осуђени на казне затвора у трајању од по шест месеци.

Окривљени су обавезани да суду на име трошкова кривичног поступка плате износ од по 400,00 динара, као и пашал суду у износу од по 15.000,00 динара, све у року од 15 дана рачунајући од правноснажности пресуде.

Према окривљенима изречена је и мера безбедности одузимања предмета и то: саобраћајне дозволе бр ... од 15.03.2006. године издате наводно од ЦБ Б. на образцу серијски бр ..., полиса осигурања ... од АД П. од 15.03.2006. год., пуномоћје Ов.бр. 11242/06 од 26.08.2006. године оверено у Основном суду у Подгорици, саобраћајна дозвола бр ... издата 16.05.2006. године у ЦБ Н., полиса осигурања ... АД П. број ... од 16.05.2006. године, пуномоћје Ов. број 2811/06 од 08.10.2006. године Основног суда у Подгорици и рег.таблице ... и ..., у смислу чл. 87. КЗ пошто исти предмети представљају предмет извршења кривичног дела.

Пресудом Апелационог суда у Нишу 2Кж1 462/11 од 26.01.2012. године уважена је жалба Општинског јавног тужиоца у Алексинцу и преиначена пресуда Општинског суда у Алексинцу 2К 431/07 од 06.11.2009. године, у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Апелациони суд окривљеног Б.С. из А. за продужено кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ у вези члана 33. и 61. КЗ за које дело је оглашен кривим наведеном пресудом на основу члана 4., 42. и 54. КЗ осудио на казну затвора у трајању од две године а окривљеног З.Б. који није обухваћен жалбом јавног тужиоца, за продужено кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ у вези члана 33. и члана 61. КЗ за које је наведеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од једне године, док је жалба браниоца окривљеног З.Б. одбијена као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Републички јавни тужилац, подигао је захтев за заштиту законитости Ктз. 316/12 од 24.05.2012. године против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу 2Кж1 462/11 од 26.01.2012. године, због повреде кривичног закона из члана 369. тачка 4. у вези члана 382. ЗКП са предлогом да се захтев уважи и констатује да је повређен кривични закон, одредба члана 382. ЗКП на штету З.Б., те да Врховни касациони суд преиначи правноснажну пресуду Апелационог суда у Нишу 2Кж1 462/11 од

24.01.2012. године и окривљеног З. Б. осуди на казну затвора у трајању од шест месеци.

Врховни касациони суд је у смислу члана 422. став 3. ЗКП одржао седницу већа у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, на којој је размотрио списе предмета, са побијаном пресудом, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Из списка предмета произилази да је првостепеном пресудом окривљени З.Б. оглашен кривим због продуженог кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. Кривичног законика у вези члана 33. и члана 61. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци.

Против првостепене пресуде жалбе су изјавили Општински јавни тужилац у Алексинцу због одлуке о кривичној санкцији само у односу на окривљеног Б.С. и бранилац окривљеног З.Б., адв. Р.Р.

Апелациони суд у Нишу пресудом 2Кж1 462/11 од 26.01.2012. године, уважио је жалбу Општинског јавног тужиоца и преиначио првостепену пресуду тако што је за кривична дела за која су окривљени првостепеном пресудом оглашени кривим осудио и то: окривљеног Б.С. на казну затвора у трајању од две године а окривљеног З.Б. на казну затвора у трајању од једне године, и одбио жалбу браниоца окривљеног З.Б. а у непреиначеном делу првостепену пресуду потврдио.

Одредбом члана 382. ЗКП, прописано је да ако је изјављена жалба само у корист оптуженог, пресуда се не сме изменити на његову штету у погледу правне квалификације кривичног дела и кривичне санкције.

Имајући у виду да је у односу на окривљеног З.Б. изјављена жалба само од стране његовог браниоца (дакле у корист окривљеног), то је Апелациони суд у Нишу изрицањем казне затвора у трајању од једне године овом окривљеном уместо изречене казне затвора од шест месеци, повредио одредбу члана 382. ЗКП, односно повредио начело забране преиначења на горе (*reformatio in peius*) и тиме повредио закон на штету окривљеног З.Б.

Врховни касациони суд је имао у виду наводе захтева јавног тужиоца у којима истиче повреду закона (члан 369. тачка 4. ЗКП), тј. чињеницу да је другостепени суд излазећи из оквира овлашћења која је имао у поступку по жалби јавног тужиоца, одлучио у погледу кривичне санкције у односу на окривљеног З.Б., на његову штету (јер је жалба изјављена само у корист окривљеног, што је другостепени суд превидео), па је у најширем смислу речи тако учинио повреду закона.

У конкретном случају, пак, ценећи чињенице да код изрицања санкције од стране другостепеног суда, по врсти и мери казне прописане за конкретно кривично дело, није прекорачено овлашћење које суд има по закону, Врховни касациони суд је становишта да је другостепени суд, како је напред речено, повредио правило прописано чланом 382. ЗКП, у жалбеном поступку, те тако учинио повреду из члана 368. став 1. тачка 9. ЗКП која се може отклонити преиначењем правноснажне пресуде (сходно члану 391. став 1. ЗКП).

Стога је Врховни касациони суд уважањем захтева Републичког јавног тужиоца, преиначио правноснажну пресуду Апелационог суда у Нишу 2Кж1 462/11 од 26.01.2012. године и на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116 од 22.12.2008. године) и одредбе члана 32. истог Закона у вези члана 24. став 7. ЗКП и применом члана 425. став 1. ЗКП одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник

Мила Ристић

Председник већа, судија

Бата Цветковић